

kunne vide paa den Tid, Behandlingen begynder, og heller ikke paa den Tid, hvor Revisorerne skulle træde i Virksomhed.

Med Hensyn til selve Institutionen vil jeg anføre, at det for mig staar som noget tvivlsomt, om det vilde være rigtigt paa en Tid, hvor man i alt Fald fra mange Sider og ogsaa fra dette Tings Side atter og atter bestræber sig for at komme bort fra Løfteeder, saa at indføre en ny Løfteed derigennem: at saadanne autoriserede Revisorer skulle udføre deres Gerning under forud aflagt Ed. Jeg skal gerne indrømme, at ud fra hele den store Betydning, Lovforslaget tillægger deres Erklæring i Retssager, er det muligt, at man ikke bør nøjes med et almindeligt, ubedediget Løfte forud for Tiltrædelsen af deres Virksomhed. Men mon ikke det rigtige vilde være, at man ved Beskikkelsen af Revisorer nøjedes med et saadant almindeligt Løfte, og at man saa, naar der blev Brug for dem i en Retssag, og nogen af Parterne forlangte det, behandlede dem, som man ellers behandler Vidner, og lod dem bekræfte deres afgivne Erklæring med den Ed, der til enhver Tid er lovmæssig? Det er dog kun en ganske uvæsentlig Ting.

De ærede Forslagsstillere foreslaa endvidere med Hensyn til Institutionen i dens Helhed, at den skulde komme til Live paa den Maade, at Justitsministeriet lod ned sætte en Kommission, som skulde udarbejde Forslag til Regler om, hvilket Maal af Lov-, Handels- og Regnskabskyndighed der skal udkræves for at opnaa saadan Beskikkelse, om de beskikkedes Pligter og Ansvar samt om Godtgørelsen for deres Arbejder. Det sidste heraf, deres Pligter og Rettigheder og Godtgørelsen for deres Arbejder, vil man naturligvis let kunne komme ud over. Men derimod synes det mig, at det er noget dunkelt, naar der tales om det Maal af Lov-, Handels- og Regnskabskyndighed, som udkræves af saadanne Revisorer. Vil det sige, at der skal indføres en ny Eksamen, som saadanne Revisorer skulle underkaste sig? Eller, hvis der ikke skal indføres en ny Eksamen, hvorledes skal det saa kunne bedømmes, om de ere i Besiddelse af den fornødne Lovkyndighed? Hvorledes det skal kunne bedømmes, at de ere i Besiddelse af den fornødne Handels- og Regnskabskyndighed, skal jeg foreløbig lade usagt, da det ligger udenfor, hvad jeg nærmest kender til. Men hvorledes skal det kunne bedømmes, at de ere i Besiddelse af den fornødne Lovkyndighed, naar der ikke skal indrettes en ligefrem Eks-

amen for Revisorer? Der findes ingen Mulighed for at bedømme dette uden derigennem, at man vil sige: ingen, der ikke har aflagt Eksamen i Lovkyndighed, enten det, man kalder dansk juridisk Eksamen, eller fuldstændig juridisk Eksamen, kan beskikkes som Revisor. Men det er dog vel ikke Forslagsstillernes Mening. Det er som sagt et dunkelt Punkt, som jeg mener skulde opklares, og i det hele er det vel et Spørgsmaal, om ikke den naturlige Vej at gaa for dem, der ønske denne Sag behørigt fremmet, var, at man som i saa mange andre Tilfælde ogsaa her begynde med en Kommission. Der var en Tid her i Tinget, hvor Kommissioner vare komne meget stærkt i Vanry, saavel Undersøgelseskommissioner i offentlige Sager som Kommissioner til Forberedelse af Lovforslag. Men den Tid er længst forbi. Nu ere Undersøgelseskommissioner i offentlige Sager blevne overordentlig populære. Der raabes om dem i langt højere Grad, end man kan tilfredsstille Efterspørgselen, og Kommissioner til Forberedelse af Lovgivningssager ere jo noget, vi træffe i hver eneste Rigsdagssamling. Det er derfor et Spørgsmaal — men det maa jo det Udvalg, som bliver nedsat, tage under Overvejelse — om det ikke vilde være rigtigt at begynde hele denne Sag med den Kommission, som omhandles i § 2, og lade den udarbejde de nærmere Regler baade for, hvad der skal kræves af saadanne Revisorer, og hvilke Pligter, hvilket Ansvar og hvilke Rettigheder de skulle have.

Men ved hele dette Forslag er der, som jeg har haft Lejlighed til ved tidligere Behandlinger, maaske ved flere Lejligheder at udtale, efter min Mening det meget tvivlsomme Punkt, om der for saadanne Revisorer vil blive saa meget at bestille, at det virkelig kan antages, at de Folk, som ville være i Stand til at udføre Hvervet paa behørig Maade — og det skulde jo ubetinget kun være meget dygtige Folk, som fik disse Stillinger — udelukkende vilde kunne leve af deres Virksomhed som Revisorer. Det staar for mig som ganske overordentlig tvivlsomt, og det maa dog vel være Meningen med Lovforslaget, særlig naar der i dets § 5 bestemmes, at ingen, der driver Sagførernæring, maa modtage Beskikkelse som autoriseret Revisor. Jeg ved ikke, hvorfor det ellers er bestemt. Thi det forekommer mig, at i mange Tilfælde, særlig naar der udkræves Lovkyndighed hos saadanne Revisorer, vil det netop være noget, som vilde egne sig for de yngre Sagførere, der endnu ikke